

[Indenrigsministeren.]

tier. For man må gå ud fra, at disse tre repræsentanter, som skal vælges af hver kommunegruppe, udpeges efter forholdstalsvalg, og man kan dårligt tænke sig, at nogen kommune på forhånd afgiver sine muligheder for at få repræsentanter og siger: vi sender en SF'er eller en radikal eller en venstremand ind som repræsentant for kommunen.

Når man tænker på den opbygning, man har i forslaget om stemmевægten, ligger det jo sådan, at man skal stemme efter det antal hoveder eller rettere sagt det antal indbyggere, der er i kommunen, sådan stort set tillempet, som der står. Det vil altså sige, at man er gået over til aktieselskabsformen i forbindelse med kommunal virksomhed, og det er i hvert fald første gang, man i offentlig ret indfører et sådant begreb.

Vi er modstandere af indirekte valg og ønsker direkte valg til det organ, som skal planlægge og udføre det. IS-tankens bruges i mange henseender, men jeg tror ikke, at IS-tankens, interessentskabstanken, er særlig god netop i dette tilfælde. Som jeg sagde, kunne man have lavet det for lang tid siden. Men jeg kan ikke se, at interessentskabstanken overhovedet kan bruges, når det drejer sig om planlægningen, når det drejer sig f. eks. om spildevand, når det drejer sig om kloakering, når det drejer sig om rensningsanlæg osv., osv. Det vil i realiteten sige, at et privatretligt selskab på disse områder udøver tilsyn med kommuner, og her må jeg erklære mig meget overrasket over det konservative forslag.

Hvordan har man tænkt sig finansieringen af den offentlige trafik? Man kan dårligt forestille sig, at de konservative har tænkt sig, at dette skal betales fuldt og helt af dem, der benytter det offentlige trafiknet, for så er det i hvert fald en helt anden opfattelse end hidtil.

Planlægningsrådet kan altså bare sende regninger til de respektive kommuner, som herefter skal udskrive dem i skat.

Sammenfattende kan man sige, at forslaget betyder, at det skal være kommunerne, det skal være amtskommunerne, i en vis udstrækning staten, trafikelskabet, vandselskabet og oven over dem igen planlægningsrådet. Hvis nogen havde en fornemmelse af, at her var der tale om en virkelig

rationel tilrettelæggelse af administrationen, så kan det i hvert fald kun opfattes som en stor spøg. Jeg håber alligevel, vi i udvalgsarbejdet, som må komme, kan få de radikale med i et virkelig positivt og sagligt samarbejde, og må jeg sige på en pæn måde, og uden at det skal opfattes på nogen anden måde, at dengang man skrev dette forslag, har jeg en fornemmelse af, at da tænkte man på noget helt andet, og så skrev man noget forkert.

De konservatives repræsentant i hovedstadsreformudvalget er jo ifølge betænkningen i hvert fald gået ind for et hovedstadsråd. Det har man fuldkommen forladt, og det vil altså sige, at denne repræsentant i hovedstadsreformudvalget har man hermed desavoueret for tid og evighed.

Ove Hansen: I mange år har man forsøgt at tilvejebringe en hovedstadsreform. Flere kommissioner, nævn og udvalg har gjort sig de ihærdigste anstrengelser for at finde en løsning, men hidtil har anstrengelserne været forgæves. Det arbejde, der er blevet udført i de pågældende nævn og udvalg, har imidlertid ikke været forgæves. Et værdifuldt materiale er blevet fremskaffet, og det giver et godt grundlag for viderebearbejdelse af problemerne.

Det var beklageligt i 1970, da den nye kommunestruktur blev indledt, at hovedstadsområdet ikke var omfattet, navnlig da det område måske var det mest påkrævede, men reformen medførte dog, at et hovedstadsreformudvalg blev nedsat til hurtigst muligt at komme med indstillinger. Der blev virkelig arbejdet hurtigt i udvalget, men enighed blev ikke opnået, hvad der måske heller ikke kunne overraske. Men reformudvalget gav anvisning på en række løsninger, herunder en økonomisk udligning kommunerne og amtskommunerne imellem. Det sidste efter min mening ikke det mindst vigtige.

De forslag, som folketinget nu skal tage stilling til, udspringer da også i de fleste tilfælde af reformudvalgets arbejde. Det er tilfredsstillende, at alle partier erkender, at nu skal vi have en hovedstadsordning, at nu må folketinget tilvejebringe en ordning. Det er også interessant at bemærke, at for første gang har vi forslag fra en regering om en virkelig løsning af hovedstadsproblemet.